

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hlušíka, Ph.D., ve věci

žalobce: **Bc. D. W.**
zastoupen JUDr. Josefem Kopřivou, advokátem
sídlem Václavské náměstí 819/43, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Policejní prezident Policie České republiky**
sídlem Strojnická 27, 170 89 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ve věcech služebního poměru ze dne 16. 5. 2022, č.j. PPR-9632-6/ČJ-2022-990131

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou doručenou soudu dne 14. 7. 2022 domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje ve věcech služebního poměru č.j. KRPT-196951-14/ČJ-2021-0700KR ze dne 26. 1. 2022 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž byla žalobci podle § 123 písm. a) zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru

Shodu s prvopisem potvrzuje

příslušníků bezpečnostních sborů (dále jen „zákon o služebním poměru“) poskytnuta odměna ve výši 10 000 Kč a prvostupňové rozhodnutí bylo žalovaným potvrzeno.

2. Žalobce napadl rozhodnutí v celém rozsahu a navrhl jeho zrušení, neboť dle jeho názoru žalovaný nezjistil skutečný stav věci, o němž nejsou pochybnosti a dospěl k nesprávnému právnímu posouzení věci.
3. Žalobce brojí proti výši odměny, jež byla žalobci poskytnuta v částce 10 000 Kč jako odměna podle § 123 písm. a) zákona o služebním poměru, za splnění mimořádného služebního úkolu spočívajícího v mimořádném nasazení v rámci pandemie COVID-19 při plnění služebních úkolů vyplývajících z usnesení vlády České republiky nebo opatření Ministerstva zdravotnictví, za odvážný a obětavý výkon služby během pandemie COVID-19. Výše uvedená odměna byla poskytnuta policistům v rozmezí částek 40 000 Kč - nejvyšší odměna až 5 000 Kč - nejnižší odměna, v tomto rozmezí bylo stanoveno 6 kategorií výše odměny. Pro zařazení do konkrétní kategorie byla stanovena kritéria.
4. Jako první žalobní námitku žalobce uvádí, že tato kritéria nemohou vést k objektivnímu hodnocení, jelikož se jedná o kombinaci měřitelných a neměřitelných kritérií a nefunkčnost kritérií prokazuje skutečnost, že odměna ve výši 40 000 Kč, tedy nejvyšší částka, byla poskytnuta všem vedoucím příslušníkům.
5. Druhou žalobní námitkou žalobce tvrdí, že rozdělení odměn bylo zcela v rozporu se zákonem deklarovanou povinností bezpečnostního sboru zajistit rovnost odměňování za stejnou činnost. Na podporu své námitky uvádí, že policejní technici měli všichni odměny ve výši 20 000 Kč, přestože jejich účast na proticovidových opatřeních byla nižší a spočívala zejména v dezinfikování vozidel a objektů a vydávání ochranných prostředků. Na 3. oddělení, jehož příslušníci vykonávali stejné činnosti, nebyla nižší odměna než 20 000 Kč.
6. V další námitce žalobce uvádí, že informace od mjr. K. o rozsahu plnění žalobcových úkolů pro účely stanovení výše odměny nebyly úplné, když mjr. K. neuvedl, že žalobce prováděl kontroly uzavřených podniků a kontroly osob přejíždějících do uzavřených okresů z důvodu zaměstnání. Nezmínil také, že pokud se jedná o kontrolu osob, může ji provádět pouze velitel hlídky, který je přihlášen do služebního mobilu, nikoli další člen hlídky.
7. Ve čtvrté žalobní námitce žalobce tvrdí, že za uvedené půlroční období vykonal 9 služeb při uzavěře okresů a vykázal 5 zkontrolovaných osob ve vztahu k dodržování pandemických opatření. Žalobce srovnává svou odměnu s výší odměny jiných příslušníků a namítá, že pokud byla žalobci přiznána výrazně nižší odměna, měly být v odůvodnění rozhodnutí o odměně uvedeny dostatečně pádné důkazy o tom, že žalobce vykonával méně činnosti než ostatní příslušníci.
8. V další žalobní námitce žalobce polemizuje s odůvodněním napadeného rozhodnutí, které cituje odbornou literaturu komentující § 123 písm. a) zákona o služebním poměru, kde je uvedeno: *„Posouzení míry mimořádnosti nebo významnosti služebního úkolu spočívá plně na služebním funkcionáři. Jde zejména o porovnání vztahu tohoto služebního úkolu k běžným úkolům, které příslušník nebo ostatní příslušníci plní, ale také o porovnání rychlosti splnění takového úkolu.“* Žalobce konstatuje, že v případě tzv. „covidových“ odměn byla situace odlišná od běžného poskytování odměn. Podnět k poskytnutí odměn byl dán vládou, která vyčlenila na odměny mimořádné finanční prostředky a v podstatě tak označila službu příslušníků v době covidu za plnění mimořádného a významného úkolu, čímž bylo

posouzení míry mimořádnosti a významnosti služebním funkcionářem omezeno. Služební funkcionář byl povinen objektivně posoudit míru nasazení jednotlivých příslušníků.

9. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout, neboť má za to, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem a vznesené námitky nejsou důvodné. Všemi námitkami žalobce se žalovaný zabýval v napadeném rozhodnutí a ve vyjádření k žalobě.
10. Ze správního spisu krajský soud zjistil, že ředitel Krajského ředitelství Policie Moravskoslezského kraje jako správní orgán I. stupně (dále jen „prvostupňový správní orgán“) vydal dne 24. 8. 2021 rozhodnutí, jímž poskytl žalobci odměnu ve výši 10 000 Kč za splnění mimořádného služebního úkolu spočívajícího v mimořádném nasazení v rámci boje s pandemií COVID-19 při plnění služebních úkolů vyplývajících z usnesení vlády České republiky nebo opatření Ministerstva zdravotnictví, a odvážný a obětavý výkon služby během pandemie COVID-19. Toto rozhodnutí bylo zrušeno k odvolání žalobce z důvodu procesních vad v rámci prvostupňového řízení a nepřezkoumatelnosti rozhodnutí. Prvostupňový správní orgán doplnil spis o podklady rozhodné pro posouzení výše odměny a dne 26. 1. 2022 vydal prvostupňové rozhodnutí, jímž opět poskytl žalobci odměnu ve výši 10 000 Kč. O žalobcově odvolání bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného.
11. Žalovaný potvrdil rozhodnutí prvostupňového správního orgánu, neboť měl za to, že postupoval při vydání rozhodnutí v souladu s platnou právní úpravou, zejména je zde popsána chronologie věci, průběh řízení a skutečnosti vyplývající z podkladových materiálů. Rozhodnutí prvostupňového správního orgánu obsahuje kategorie výše odměn a jednotlivá kritéria, na jejichž základě byla poskytnuta konkrétní výše odměny, podle § 123 písm. a) zákona o služebním poměru, za období od 1. 1. 2021 do 30. 6. 2021 příslušníkům speciální pořádkové jednotky Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje (dále jen „SPJ“). Prvostupňový správní orgán uvedl, že částka 20 000 Kč, která se objevovala ve veřejném prostoru jako mimořádné finanční ohodnocení za výkon služby během pandemie COVID-19, byla průměrnou výší odměny z celého objemu odměn pro více než 26 tisíc příslušníků Policie ČR.
12. Rozhodnutí prvostupňového správního orgánu obsahuje škálu 6 kategorií, kterou si správní orgán stanovil pro určení výše odměny jednotlivých policistů, tak aby výši odměny bylo zohledněno jejich zapojení do různých opatření v souvislosti s pandemií Covid-19, a to ve škále: a) TOP, výjimečná zátěž, výše odměny 40 000 Kč, b) nadprůměrná zátěž, výkonnost policistů, výše odměny 30 000 Kč, c) průměrná zátěž, výkonnost policistů, výše odměny 20 000 Kč, d) nižší průměr zátěže, výkonnosti policistů, výše odměny 15 000 Kč, e) nižší průměr, respektive nějaká činnost, výši odměny 10 000 Kč, f) nejnižší zátěž policistů, ostatní policisté, výše odměny 5 000 Kč. Pro zařazení do konkrétního stupně škály byla stanovena kritéria, a to měřitelná (počet účastí na jednotlivých uzávěrách okresů, počet účastí na kontrolách s Krajskou hygienickou stanicí, počet zjištěných přestupků na úseku opatření na potlačování pandemie, počet zkontrolovaných osob po dobu uzávěry, počet eskort s osobami nakaženými onemocněním Covid-19, počet zjištěných přestupků za porušování zákazu nebo omezení po dobu pandemických opatření, počet zadržených a zajištěných osob během pandemie) a kritéria neměřitelná (veškerá další činnost během pandemie, míra iniciativy, ochoty a aktivity, která není vyčíslitelná, orientace v protipandemických opatřeních) a dále byla stanovena podpurná kritéria (počet dní ve stavu neschopnosti ke službě, čerpání ošetřování člena rodiny, dovolená).

13. Žalobce byl zařazen do kategorie č. 5, odměna ve výši 10 000 Kč na základě vyhodnocení objektivních kritérií, která splnil ve sledovaném období, tj. od 1. ledna 2021 do 30. června 2021, a to: vykonal 4 a ½ x službu na místě uzávěry okresů, 0 kontrolovaných osob ve vztahu k dodržování pandemických opatření, 0 zjištěných přestupků formou příkazního řízení, 29 dní neschopnosti ke službě (včetně ošetřování člena rodiny). Prvostupňový správní orgán uvedl, že u žalobce byla použita pouze objektivní kritéria, neboť u něj absentovala jakákoliv další aktivita k plnění povinností nad rámec jeho běžných povinností. Ochotu a iniciativu však v rámci odměňování nelze přehlížet, jelikož v problematice epidemiologické situaci umožňovala nahrazovat absentující policisty ve směnách a zajistit tak řádný chod SPJ. Pro srovnání s výší odměny poskytnuté žalobci je v rozhodnutí prvostupňového správního orgánu uveden výkon policisty, který dostal odměnu v kategorii č. 4, odměna ve výši 15 000 Kč. Tento anonymizovaný policista vykonal 13 služeb na místě uzávěry okresů, vykázal 8 kontrolovaných osob ve vztahu k dodržování pandemických opatření, 1 zjištěný přestupek formou příkazního řízení, a měl 15 dnů neschopnosti ke službě.
14. Žalovaný souhlasí s argumentací správního orgánu I. stupně, který uvedl důvody, proč byli 4 vedoucí oddělení a 4 zástupci vedoucího oddělení odměněni v maximální výši 40 000 Kč, šlo o 8 příslušníků z celkového počtu 38 příslušníků, kteří dostali maximální výši odměny. Žalovaný upřesnil, že vyhodnocení kritérií pro poskytnutí odměny se týká období 1. ledna až 30. června 2021, nikoliv pouze období uzávěry okresů Trutnov a okresů v Moravskoslezském kraji, tj. od 12. 2. do 11. 4. 2021, jak mylně uvádí žalobce.
15. Žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že kritéria pro zařazení do jednotlivých kategorií byla vedoucím SPJ nastavena jako objektivní, mapující celou škálu úkolů policie související s dodržováním a vymáháním epidemiologických opatření. Žalobce v průběhu správního řízení nepředložil návrh, jaká jiná přesnější a objektivnější kritéria měla být stanovena za účelem spravedlivého rozdělení odměn. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí vypořádal také s otázkou správního uvážení prvostupňového správního orgánu při stanovení výše mimořádné odměny. V usnesení vlády o mimořádném finančním ohodnocení bylo pouze stanoveno navýšení finančních prostředků na služební příjmy příslušníků policie o částku 535 220 000 Kč. Tímto usnesením vlády nebylo stanoveno, jakým způsobem a v jaké výši mají být finanční prostředky rozděleny, byl zde konkretizován důvod poskytnutí, a to na „mimořádné finanční ohodnocení“. Od počátku panovala shoda policejního prezidenta i odborových organizací, že se nemá jednat o automatické plošné vyplácení odměny ve výši 20 000 Kč bez posouzení rozsahu účasti toho kterého příslušníka na boji s pandemií COVID-19. Žalovaný přiměřeně poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2020 č. j. 1 As 297/2020-75.
16. Žalovaný reagoval na odvolací námitku žalobce, týkající se jeho „nečinnosti“ v době pandemie v období sledovaném pro poskytnutí odměny. Žalovaný uvedl, že „kontroly osob přejíždějících do uzavřených okresů“ mohl žalobce vykonávat pouze v době, kdy sám vykonával službu na tzv. uzávěře okresů, což v jeho případě bylo pouze čtyř a půl krát, přičemž nevykázal kontrolu žádné osoby. Jeho tvrzení, že „kontrolu osob může provádět pouze velitel hlídky, který je přihlášen do služebního mobilu, nikoli další člen hlídky“ není pravdivé. Podle doplňujícího vyjádření vedoucího SPJ kontrolu osob může, respektive má provádět kterýkoliv člen hlídky při plnění služebních úkolů.
17. Správní spis obsahuje listinu ze dne 15. 12. 2021 nazvanou pprap. W. – zdůvodnění rozdělení policistů do kategorií při udělování odměn, jejím autorem je mj. Mgr. R. K. Zde je mimo

jiné uvedeno: „V případě příslušníka pprap. W. absentovala jakákoliv snaha a ochota plnění povinností nad rámec jeho běžných služebních povinností, neprojevoval aktivitu ani v rámci těchto běžných služebních povinností a odměněn tak může být pouze v souvislosti s objektivně zjištěnými kritérii, kdy tomuto odpovídá odměna stanovená v kategorii 5, tedy částkou 10 000 Kč.“ Před vydáním prvostupňového rozhodnutí byl žalobci elektronicky zaslán celý spisový materiál. Žalobce se před vydáním rozhodnutí k obsahu spisu nevyjádřil.

18. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci rozhodl bez nařízení jednání v souladu s § 51 s. ř. s.
19. V posuzované věci jde o výši odměny žalobce, kterou obdržel jako mimořádné finanční ohodnocení v souvislosti s pandemií COVID-19. Odměna byla poskytnuta dle § 123 písm. a) zákona o služebním poměru, podle kterého *Příslušníkovi lze poskytnout odměnu, kterou lze jednorázově ocenit splnění mimořádného nebo zvlášť významného služebního úkolu*. Odměna je nenároková složka služebního příjmu příslušníka bezpečnostního sboru. Konkrétně pro výše uvedený druh odměny byly finanční prostředky vyčleněny Vládou České republiky na základě usnesení vlády č. 663 ze dne 19. 7. 2021, o mimořádném finančním ohodnocení příslušníků Policie České republiky a Hasičského záchranného sboru České republiky v souvislosti s pandemií COVID-19.
20. Pokud jde o kritéria stanovená pro zařazení do jedné z šesti kategorií výše odměny soud má za to, že správní orgán I. stupně i žalovaný dostatečně podrobně a transparentně ve svých rozhodnutích vysvětlili jednotlivá kritéria, v obsahu správního spisu jsou doloženy přesné údaje o počtu odměn v jednotlivých kategoriích, jsou zde i počty výkonů jednotlivých měřitelných kritérií. Krajský soud souhlasí s názorem žalovaného, že součástí hodnocení byla oprávněně i kritéria jako např. ochota a aktivita, jež nejsou objektivně měřitelná, ale jsou nedílnou součástí výkonu každé profese a byla obzvláště ceněna v situaci pandemie COVID-19. Žalovaný v napadeném rozhodnutí odůvodnil, proč byly vedoucím příslušníkům a jejich zástupcům uděleny odměny v maximální výši 40 000 Kč. Krajský soud nehodnotí toto zdůvodnění, nicméně konstatuje, že skutečnost, že všem vedoucím příslušníkům byla poskytnuta odměna v maximální výši, není důkazem nefunkčnosti stanovených kritérií. Vzhledem k výše uvedenému vyhodnotil krajský soud žalobní námitku jako nedůvodnou.
21. Pokud jde o žalobní námitku, že rozdělení odměn bylo zcela v rozporu se zákonem deklarovanou povinností bezpečnostního sboru zajistit rovnost odměňování za stejnou činnost, má krajský soud ze správního spisu za prokázané, že prvostupňový správní orgán respektoval zásadu rovnosti odměňování za stejnou činnost právě vytvořením širší škály 6 kategorií výše odměny, konkrétně u jednotlivých příslušníků zjišťoval všechna stanovená kritéria, zohlednil neměřitelná kritéria i podpůrné kritérium počet dní ve stavu neschopnosti ke službě. Ve správním spise je uvedena anonymizovaná přehledová tabulka s uvedením počtu úkonů v měřitelných kritériích. Žalobce neuvedl žádné návrhy na doplnění dokazování, které by vzaly v úvahu i činnosti nezohledněné prvostupňovým správním orgánem v jím stanovených kritériích. Námitku, týkající se výše odměn ve 3. oddělení SPJ, vznesl žalobce již v odvolání, žalovaný ji věcně vypořádal na str. 12 odůvodnění napadeného rozhodnutí, na což žalobce reagoval pouze zopakováním námitky, aniž by jakkoli

zpochybnil argumentaci žalovaného. Soud se ztotožňuje s vypořádáním žalovaného a nemá, co by k němu dále dodal. Napadené rozhodnutí i rozhodnutí správního orgánu I. stupně byla vydána v souladu se zásadou rovnosti odměňování, žalobní námitka je nedůvodná.

22. Pokud jde o namítané informace od mjr. K. o rozsahu plnění žalobcových úkolů pro účely stanovení výše odměny, žalovaný se s touto námitkou vypořádal na str. 13-14 odůvodnění napadeného rozhodnutí, soud považuje vysvětlení žalovaného za logické a srozumitelné, přičemž žalobce v žalobě pouze zopakoval svou odvolací námitku, aniž by jakkoli reagoval na argumentaci žalovaného. Soud proto žalobní námitku vyhodnotil jako nedůvodnou.
23. Pokud jde o srovnávání žalobcovy odměny s odměnou jiných příslušníků, soud jednak uvádí, že žalobci byly zaslány podklady k seznámení před vydáním rozhodnutí, žalobce se k nim nevyjádřil, a to ani ke svému počtu služeb a počtu zkontrolovaných osob. Svou verzi počtu služeb a zkontrolovaných osob ničím nedoložil ani v odvolání ani v žalobě. Dále soud poukazuje na skutečnost, že žalobce v žalobě uvedl údaje o jiných příslušnících, které ale nejsou uvedeny v prvostupňovém rozhodnutí ani v napadeném rozhodnutí, a vykazují odchylky od údajů uvedených v listině z 15. 12. 2021. Žalobce dokonce v odvolání i v žalobě citoval prvostupňové rozhodnutí v podobě, v jaké vůbec nebylo vydáno (údaj o počtu účastí žalobce na uzávěrách), na což již poukázal žalovaný na str. 11 napadeného rozhodnutí. Krajský soud, aniž by hodnotil, zda postup žalobce, resp. jeho zástupce, byl úmyslný či jen nedbalý, uzavírá, že správní orgán I. stupně i žalovaný naprosto dostatečně a srozumitelně zdůvodnili, z jakých důvodů a na základě jakých služebních výkonů byla žalobci poskytnuta odměna ve výši 10 000 Kč. Ani tato námitka není důvodná.
24. Pokud jde o pátou žalobní námitku, soud souhlasí s tvrzením, že služební funkcionář byl povinen použít účelově určené finanční prostředky na odměnu v souvislosti s pandemií COVID-19, což se také stalo. Jak již bylo v předchozím textu uvedeno, správní orgán I. stupně i žalovaný objektivně, srozumitelně a transparentně stanovili kritéria pro zařazení do jednotlivých kategorií výše odměny. Ve správním spise jsou uvedeny i počty příslušníků, kteří získali odměnu v jednotlivých kategoriích.
25. Z výše uvedených důvodů krajský soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
26. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 31. října 2023

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu